

fanns svenskarna vara ganska renläriga Harrisianer (*Principles of archaeological stratigraphy 2nd ed.* Edward Harris 1989), med uppfattningen att kontaktytor är tvådimensionella och immateriella, medan några av danskarna hellre ville se dem som tunna lager. Denna meningsskiljaktighet är dock troligen inte allvarlig, utan påverkar mest vilken kontextblankett informationen om en viss kontaktyta hamnar på.

Nästa stratigrafimöte kommer att äga rum på Kulturen i Lund 2003, och man har målsättningen att detta verkligen skall bli en nor-

disk sammankomst. Den stratigrafiska metoden i allmänhet och stadsarkeologin i synnerhet är i ett dynamiskt utvecklingsskede. De inblandade arkeologernas och naturvetarnas kontaktilja och debattglädje bådär gott inför framtiden.

Martin Rundkvist

Det 52:a Sachsensymposiet, Lund, 19–21 augusti 2001

Det 52:a Sachsensymposiet ägde rum på Akademiska Föreningen i Lund, 19–21 augusti 2001, och anordnades på ett utmärkt sätt av institutionen för arkeologi vid Lunds Universitet. Temat var folkvandringstidens och vendetidens centralplatser, och de 24 föredragen var idel detektorfynd, hallbyggnader och frankiska glaskärvor. Man talade t.ex. om Gudme, Dankirke, Dejbjerg, Tissø, Bejsebacken, Helgö, Slöinge, Ipswich, London, Hamwic och Groß Strömken-dorf; men framför allt om Uppåkra.

Uppåkraprojektet har nu efter de inledande metalldetektorundersökningarna både börjat gå på djupet och bredda sig. Man gräver stora schakt med stratigrafisk stadsmetodik söder om Uppåkra kyrka, man prospekterar runt om i Skåne efter liknande platser, och fyndrikedomen är bedövande. För symposiets skull hade man på Lunds Universitets Historiska Museum ställt in extra montrar i utställningarna där man visade ett generöst urval av de oräkneliga fynden från Uppåkra. Här märktes exempelvis metallbägaren med Stil I-ornerade pressbleck och den blå romerska glasskålen, båda fortfarande i gipsat preparat. Medan symposiet pågick hittades två guldgubbar vid Uppåkra, båda i samma hallbyggnad som bägaren och skålen kom ifrån.

Begreppet centralplats kan förstås definie-

ras på många olika sätt, inte minst till följd av att det både ingår i kulturgeografisk teoribildning och fungerar som namn på en fornlämningsstyp. Denna luddighet ledde dock inte till några kontroverser, utan alla verkade överens om att fastän både fyndrika boplatser med hantverksspår och stora gravfält var centrala platser så var de centrala i olika avseenden.

Två exkursioner ingick i programmet, en till Uppåkra och en runt Österlen, den förra drabbad av åskväder och den senare i strålande solsken. På Österlen besökte vi bl.a. platsen för UV-Syds nyligen avslutade undersökningar vid storgården i Järrestad samt Uppåkras sykonplats vid Ravlunda. Här eroderade de första kända guldgubbarna fram ur flygsanden på 1700-talet, och såväl ägonamnen som nya prospekteringsfynd antyder att platsen kommer att låta tala om sig framöver. Där växer dessutom björnbär och är underbart vackert.

Sachsensymposierna berör främst tiden 150–800 e.Kr. i Nordeuropa och arrangeras årligen av en internationell förening, ett Arbeitsgemeinschaft (jfr. recension av rapporten från det 48:e symposiet, *Fornvännen* 2001:2, s. 135–137). Man strävar efter hög kompetens, hög aktualitetsgrad och hanterbart format. Detta är ingen lättuppnådd kombination: hur håller man deltagarantalet nere utan att det hela blir

en pensionärsförening? I Lund var deltagarna mellan 30 och 80 år gamla, med medianen gissningsvis omkring 45. Deltagarlistan omfattar 78 personer, de flesta från Tyskland, Sverige, Storbritannien och Danmark.

År 2002 möts föreningens medlemmar och

övriga inbjudna i Schwerin. Intresserade forskare kan få inbjudan på rekommendation av en föreningsmedlem.

Martin Rundkvist

Den femte arkeologiska världskongressen, WAC 5, 21–26 juni 2003, Catholic University of America, Washington, D.C.

I samarbete med Smithsonian Institution's National Museum of Natural History och National Museum of the American Indian.

Akademisk sekreterare. Dr. Joan Gero, American University.

Vice akademisk sekreterare. Dr. Claire Smith, Flinders University.

Under Harriet Mayor Fulbrights beskydd.

Den arkeologiska världskongressen (WAC) ordnar en internationell kongress vart fjärde år för att befrämja: spridning av resultaten av arkeologisk forskning; yrkesutbildning och offentlig utbildning för underprivilegerade länder, grupper och samhällen; en starkare position och förbättringar för ursprungsbefolkningar och andra traditionella etniska grupper; fornlämningskydd.

Program

- * WAC 5 invigs på lördag eftermiddag 21 juni 2003.
- * Symposier kommer att ges hela söndagen 22 juni och måndagen 23 juni.
- * Tisdagen 24 juni är avsatt för visningar och rundurer. Tid ges också för sightseeing.
- * Symposierna återupptas onsdagen 25 juni och torsdagen 26 juni.
- * Den avslutande plenumsessionen för WAC 5 kommer att äga rum torsdag eftermiddag 26 juni.
- * Workshops och andra evenemang kommer möjligen att infalla på fredagen 27 juni.
- * Exkursioner till arkeologiska fyndplatser före och efter kongressen.

Fastställda teman

- * Konservering, förvaring och förvaltning av arkeologiska samlingar och data.
- * Kulturarv, sakrala platser och folkminne.
- * Ursprungsbefolkningars ankomst och First Peoples.
- * Följderna av miljöförändringar.
- * Samhällsarkelogier.
- * Offentliga frågor inom arkeologi: utbildning, praktisk yrkesutbildning, turism, plundring och samlande.
- * Maritim arkeologi.
- * Senare tiders arkeologi.
- * Arkeologi för social rättvisa.

Föreslagna teman

- * Offentliga platser, privata rum: rituella och hus/hem/familje-miljöer för mänskligt handlande.
- * Sociala identiteter i det förflutna: genus, etnicitet, ras, ålder, social status, arbete.
- * Politik inom representation: ikonografi och formgivning.
- * Materiella förhållanden: effektiva teknologier, då och nu.
- * Arkeologi i praktiken.
- * Arkeologi och kulturell mångfald.

För vidare information, se :
<http://www.american.edu/wac5>

Louise Ströbeck
för WAC 5, 2001.